

Spoštovani g. Doropoljski!

Po dolgem času se zopet oglašam. Z velikim veseljem čitam »Zvonček«, na katerega sem naročena že drugo leto. Posebno rada čitam o naših zaslužnih pesnikih in pisateljih. Hodim v I. razred meščanske šole v Slovenjgradcu. V naši šoli pa nas je jako malo naročenih na »Zvonček«.

Pozdravlja Vas in vse naročnike »Zvončka«.

Milka Kaiserjeva,
Dravograd.

Odgovor.

Ljuba Milka!

Iz življenja naših pesnikov in pisateljev se lahko naučiš mnogo lepega in koristnega. Živeli so skoro vsi v težavnih življenjskih razmerah, pa so vendar z navdušenjem delali za narod in domovino. Tudi Tvoja dejanja in nehanja naj vodi nesebična domovinska ljubezen po besedah pesnika Stritarja: »Svetó služimo sveti domovini!«

Velecenjeni g. Doropoljski!

Prosim Vas, da bi tudi mene zapisali v svoj kotiček. Hodim v VI. razred, II. oddelk osnovne šole v Dobovi. Stanujem v prijazni vasi Mostec, ki jo večkrat poplavi voda. Jako rad čitam »Zvonček«. V šoli sta mi najljubša predmeta zemljepis in telovadba.

Pozdravlja Vas

vdani

Ivan Škalički.

Odgovor:

Ljubi Ivan!

Telovadba krepi telo, daje voljo in moč, da postaneš vztrajen in odporen. Tako

zdrav, vesel in krepak, a tudi skromen in vzdržen se odpravi na potovanje po mili domovini, da jo polagoma spoznaš v vseh nje predelih, da se tako nazorno naučiš zemljepisa. Potem boš šele prav umel velik pomen telovadbe in zemljepisa.

Gospod Doropoljski!

Lepo Vas prosim, če bi natisnili to v »Zvončku« (številka 6 ali 7).

Uganka se glasi... Kdo sem? — (Šolska tabla.)

S spoštovanjem.

Ivan Steblovnik,
Otiški vrh.

Odgovor:

Ljubi Ivan!

Sedaj se pa boš popraskal za ušesi, češ, zakaj ta prešmentani Doropoljski neče priobčiti »moje« uganke? — Da Ti takoj odgovorim: Zato ne, ker uganka ni zrasla na Tvojem zeljniku, ampak je Stritarjeva od prve do zadnje besede. (Ob steni stojim in čakam... Z otroki je križ!) — Da, res je križ! Ti si hotel ujeti mene, pa sem Te ujel jaz. Natančno tako, kakor pravi pregovor: Kdor drugim koplje jamo, sam pade vanjo!

Spoštovani g. Doropoljski!

Letos je huda zima in velik sneg. Jaz sem pa vesel, ker se hodim vsak dan sankat na Gorice. Na uboge ptičice pa ne pozabim in jim trosim drobtinice v hišico na balkonu.

Učenec sem II. razreda osnovne šole v Šošanju in že drugo leto zvest naročnik dragega »Zvončka«.

Jako bom vesel, ako sprejmete moje pisemce v svoj kotichek.

Z odličnim spoštovanjem Vas pozdravlja
Stojan Zalar.

Odgovor:

Ljubi Stojan!

Mislim, da Ti je pošteno odleglo, ko se je prelomil strupeni mraz in Te je pogrelo preljubo solnčee. Naj Ti bo to v plačilo, ker si tako ljubeznivo skrbel za drobne ptičke, ki Ti sedaj sladko prepevajo: »Čiv-čiv, živ-žav, tako je prav!«

Gospod Doropoljski!

Stopila sem med »Zvončkove« naročnike. V šoli nam ga je priporočil gospod učitelj. Naša šola ima dva razreda. Gospod učitelj je jako prijazen, zato tudi rada hodim v šolo. Čitam prav rada »Zvonček«, posebno Vaš cenjeni kotichek, zato vedno težko čakam prihodnje številke. Prosim Vas, da me uvrstite med svoje koticekarje.

Pozdravlja Vas

Elfrida Klatzerjeva,
učenka v Bohinjski Beli.

Odgovor:

Ljuba Elfrida!

V šolo Te vabi prijaznost gospoda učitelja; mislim pa, da vabi gospoda učitelja v šolo Tvoja in Tvojih součencev pridnost. Tako se imate vsi radi, kar je lepo in kakor naj ostane. Če pa bo kaj narobe, mi povej, da napravimo red!

Spoštovani g. Doropoljski!

Danes Vam pišem prvič. Obiskujem II.b razred. Prosim Vas, da priobčite moje pismo v svojem koticiku. Najrajša čitam povest o »Zlatu«. Hodim tudi v Glasbeno Matico. Sedaj imamo šolo zaprto, ker je prehud mraz. Ali Vas tudi kaj zebe?

Presrečno Vas pozdravlja

Sonja Borštnikova,
Glince pri Ljubljani.

Odgovor:

Ljuba Sonja!

Seveda je pozimi tudi mene ščipalo in grizlo v ušesa in v nos. Sedaj so pa pozaba-

ljene vse težave, ker nas zopet ogreva ljuba solnčee in nam obeta nove vesele čase.

Gospod Doropoljski!

Preprosil sem mamico, da mi je naročila »Zvonček«, ki ga vedno pričakujem z veseljem. Posebno mi ugajajo povesti. Vaš kotichek mi je tudi všeč, zato Vas vljudno prosim, da me sprejmete vanj.

Hodim v II. razred osnovne šole v Brežicah. Učim se rad vseh predmetov. Pri upravništvu »Zvončka« so me prekrstili v Ljudmilo Petek, kar mi prav nič ne ugaja.

Želeč Vam vsega dobrega, Vas vljudno pozdravlja

Ljubomir Petek.

Odgovor:

Ljubi Ljubomir!

Da so iz Ljubomira napravili Ljudmilo — to tebi sicer ne ugaja, a po pomenu in zmislu teh dveh lepih krstnih imen ni to nič hudega. Tvoj patron ljubi mir (morda ga ljubiš tudi Ti), Ljudmila je pa ljuba in mila. In kjer so združene te lastnosti, tam je dobro in lepo za vse. Zato pa — vsi Ljubomiri in vse Ljudmile, le pogumno v moj kotichek, kjer so sami dobri in lepi ljudje!

KOTIČKOV ZABAVNIK.

Besedna zagonetka.

Sestavil J. W.

Iz nastopnih 6 besed: podanik, pesmarica, penici, kajuta, korito, prebitek — je izločiti iz vsake po tri zaporedne črke tako, da povedo, zaporedno čitane, narodno reklo.

Rešitev prihodnjič.

POPRAVI!

V pesmi na str. 178. (št. 7.) se morata glasiti zadnji dve vrsti:

na brate, sestre za mejo
sem spomnil se in vzdihnil: »Ah!«...

